

Syksyn supatteluja

Hei taas!

Syksyisiä supatteluja täältä Urho Kekkosen kansallispuistosta!
Kiireinen kesä on takanapäin ja syksy suhisee jo täällä.

Mikä syksyllä suhisee?

Jotenkin puiden lehtien äänet kuulee syksyllä paremmin,
kun muuttolinnuista iso osa on jo lähtenyt talvehtimiseudulleen.

Kesällä äänimaailma on täynnään kaikenlaista kurrutusta;
lintujen laulua,

poikasten piipitystä

ja erilaisia metelinpoikasia.

Mutta näin syksyllä kaikenlaisia ääniä luonnossa on mielestäni vähemmän.

Mistä näkee, että luonnossa on syksy?

Näin syksyllä luonnossa on erityisen kaunista ja värikästä.

Syksyllä koivut ja mustikat ja monet muut kasvit muuttuvat kuin taikauskusta
punaisiksi tai kellertäviksi.

”On se vaan niin hienon näköinen”,
supattelin yhden valkokylkisen koivun vierellä!

Kesällä lehdet ovat vihreitä,

lehtivihreänvihreitä

eli lehdissä on lehtivihreää.

Minne vihreä häviää lehdistä?

Lehtivihreä ei lennä tuulen mukana pois.

Lehtivihreä ei tipahtele maahan kuin kypsä marja, jonka voisi poimia.

Koivu varastoi lehtivihreän hyvin tarkasti talvea varten talteen.

Syksy on koivulle sellaista aikaa,

että pitää valmistautua talveen.

Koivunkin pitää tehdä talvivarastoja.

Koivu laittaa lehtivihreän talteen puun juuriin, oksiin ja runkoon.

Sillä tavalla se selviää talven yli.

Ja silloin,

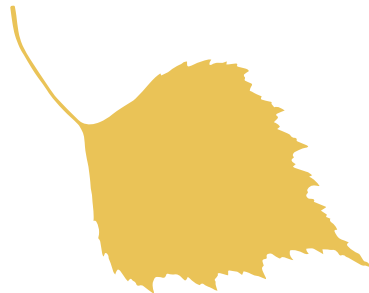
kun lehtivihreä on kulkeutunut oksiin, puun runkoon ja juuriin saakka,
tulee esiin punaisia ja kellertäviä värisävyjä.

Koivulle ilmestyy punaisia tai keltaisia tai punakeltaisia lehtiä.

Mistä koivupuuta tietää,

että talvi on tulossa

ja siihen pitää alkaa valmistautua?

Koivupuuh tiedää, että on syksy,
kun jotain on vähemmän.

Tiedätkö sinä,
mitä syksyllä on vähemmän?

Muistatko,
mitä joulun aikaan ei ole ollenkaan täällä pohjoisessa,
kun joku on mennyt joululomalle?
Mikä ei jaksaa syksyllä nousta enää kovin korkealle
ja jouluna se ei jaksaa nousta ollenkaan?
Mikä se on?

Tai tarkemmin ajatellen,
siltoin maapallo on kääntänyt kylkeä
ja se jokin on jäänyt kauemmaksi?
Mikä se on?

Se on se, joka kesällä ahkeroi kovasti
ja saa kaiken kasvamaan,
kun se porottaa pitkin päivää.
Ja täällä Lapissa se porottaa myös yöllä!
No, sehän on tietysti aurinko, auringonvalo.

Syksyllä,
kun auringonvaloa on vähemmän,
kasvit tietävät,
että talvi lähestyy
ja siihen pitää valmistautua.

Kun aurinko paistelee enää päiväsaikaan
ja illalla tulee pimeää,
niin koivu ja mustikka tietävät,
että syksy on tulossa
ja lehtivihreä pitää laittaa talteen talven varalle.

Niin koivujen, mustikoiden ja monien muiden kasvien lehdet muuttuvat
punaisiksi ja keltaisiksi.
Silloin talvi on jo aika lähellä.

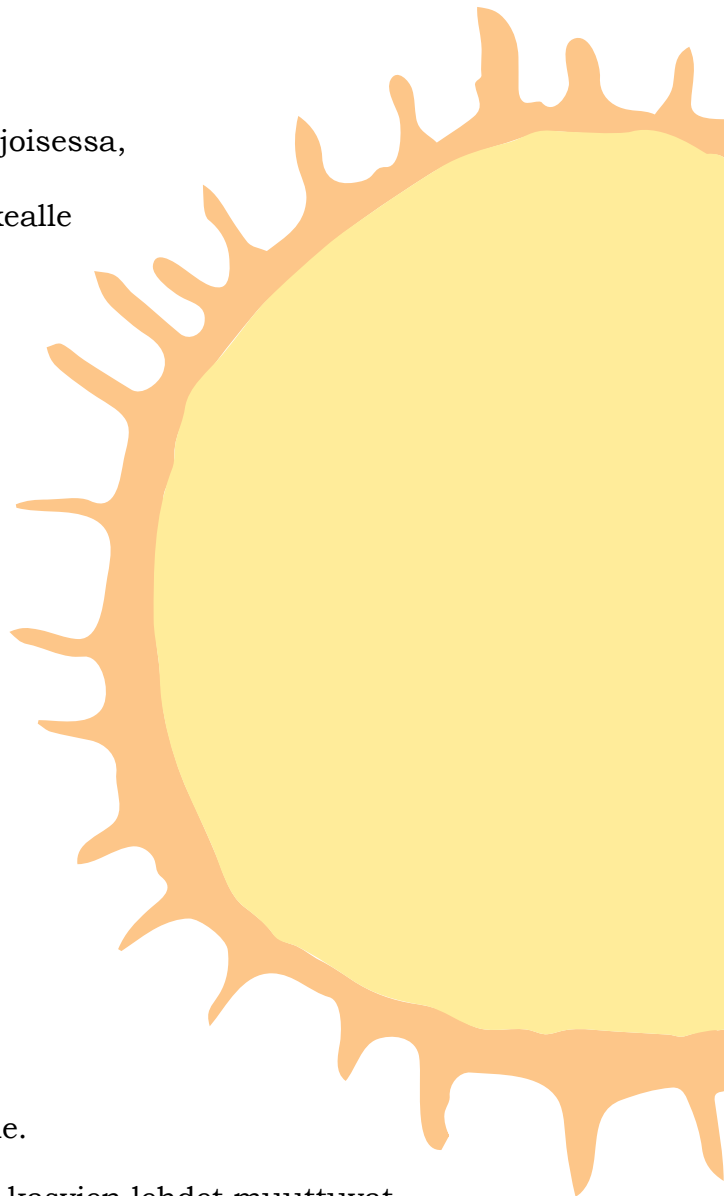
Syysupatteluun,

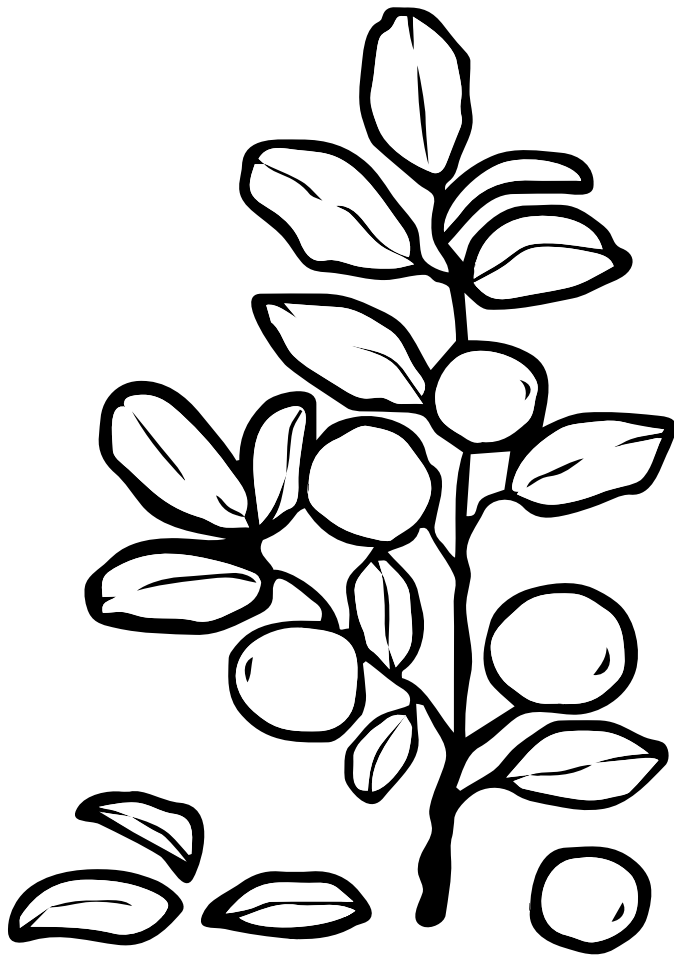
Elska

Menninkäisen mietteet kirjoitti paperille Kristiina Aikio.

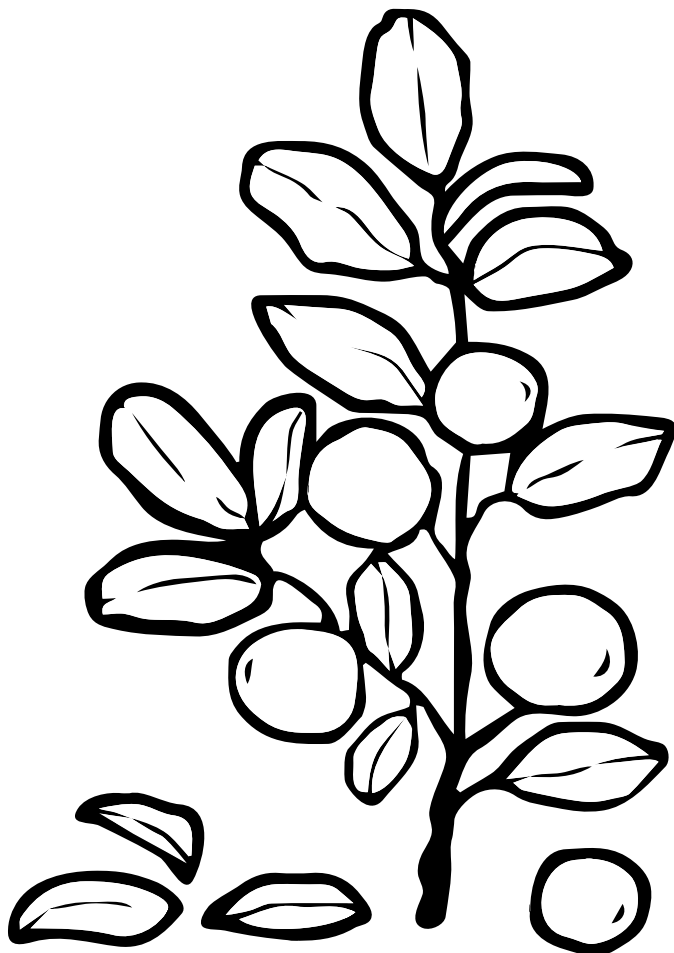
Loppusupattelu

1. Piirrä koivupuuh syksyaikaan. Minkä värisiä sen lehdet ovat juuri nyt?
2. Väritä mustikka sen värisenä, kuin sen löydät luonnosta juuri nyt.
3. Kerää erivärisiä lehtiä ja askartele niistä aurinko, joka paistaa vain vähän ja viistosti!

nimeni:

nimeni:
